

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Charitatis studium in alieno cubiculo præparando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

*Mira petulantissimi
cœtus commutatio.*

simul ac me audituri sunt, protinus sint rebus omnibus abstenturi atque accursuri. Quamprimùm in scamnũ suppedaneum ad dicendũ surrexit, vix cœpta Salutatione Angelicã, fatellites, intermisso iurgio; lusores, abrupto lusu, ad audiendum conuenere, dimissaque concione, simul eum omnes in Collegium æquali obseruatione ac quiete comitati sunt.

*Domesticis
seruitijs
erudiendis
proficitur.*

Data ei erat à Superioribus prouincia erudiendi seruitij nostri domestici. Id hominum genus rude atque incultum diligentissimè instruxit rebus omnibus necessarijs ad salutem; iussitque animos expiare sæpius (quod singulis alioqui mensibus, ni faciant, nostrã ijs interdictum sit Domo) & semel minimum quot mensibus sacro se epulo recreare, Rectore ipso faciente, diuinumque pabulum erogante. Munus ei fortè à Ministro commissum erat curandi cubiculi, quo utebatur spiritualium rerum Præfectus: hoc Ioannes tanto colebat nitore, tanto studio ab omni necessariã suppellectili instruebat, vt & Pater miraretur, neque quemquam ille nactus sit officij diligentia parem; istud verò speciatim prædicabat, numquam ab eo quietem suam fuisse obturbatam, numquam vniuerso officij illius tempore verbum vllum superuacaneum Ioanni excidisse.

*Charitatis
studium in
alieno cubi-
culo procuranda.*

Fidus cubiculi sui custos, non sine necessitate

tate

tate prodibat, dicere solitus; Societatis operarium cum in cubiculo delitescit, debere in lucem protrahi desiderio procurandæ alienæ salutis; cum verò iam prodijt ad opem animis proximorum impendendam, debere rursus reuocari desiderio cubiculi, ne scilicet diuturniore solitudine torpeat, aut effusâ nimium consuetudine elanguescat. Reperiunturque crebrò in schedulis eius scriptis hæc repetita verba: *Amabo cellam.* Quoties eiusdem sui cubiculi contubernalis in cubiculum reuertebatur, perpetuò erectus in pedes aperto eum capite salutabat. Numquam ipse in cubiculum redibat, nisi expresso Crucis signo, lustralique aspersus aquâ, & breui de genibus oratione dictâ. Quamdiu intrò in cubiculo versabatur, mensæ adstans, aut assidens, tantâ degebat quiete, vt numquam vel momento grauis fuerit contubernali; cui, quoties quid se velle diceret, Latinè ex præscripto semper respondebat.

Cum semel ei contubernalis suus dixisset, licere sibi de Rectoris auctoritate cum eo dubitationes suas Philosophicas per diem conferre, ipse deinceps prior eum admonere, perinde ac sua utilitas ageretur. Si verò focij sui valetudo fuisset morbulo aliquo tentata, Ioannes biduo triduoque lectum eius sternere, officiaque omnia deferre. Tam illustria

Amor solitudinis sollicitudine sanctâ mixtus.

Qualis in cubiculo.

Beneuolentia spontanea studiū.